

Arrest

nr. 227 216 van 8 oktober 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Annick HENDRICKX
Marcel Broodthaersplein 8/5
1060 BRUSSEL**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2019 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 2 oktober 2019 houdende bevel tot terugdrijving (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 oktober 2019 biedt verzoeker zich aan bij de grenspolitie van de nationale luchthaven te Zaventem, nadat hij een vlucht heeft genomen vanuit Beirut (Libanon) met bestemming Brussel.

1.2. Op 2 oktober 2019 neemt de verwerende partij een beslissing tot teruggrijping (bijlage 11), waarvan verzoeker op dezelfde dag in kennis wordt gesteld.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Op 2/10/19 om 14:15 uur, aan de grensdoorlaatpost BRUSSEL NATIONAAL, werd door ondergetekende, HOOFDINSPECTEUR N.M.

de heer / mevrouw :

*naam **A.J.** voornaam **D.***

*geboren op **07.07.1991** te **Damasco** geslacht (m/v) **Mannelijk***

*die de volgende nationaliteit heeft **Brazilië***

*houder van het document **nationaal paspoort van Brazilië** nummer [...]*

*afgegeven te **Damasco Emb** op : **16.06.2019***

*afkomstig uit **Beiroet** met **ME215** (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :*

[...]

(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

*Reden van de beslissing: **Betrokkene verklaart naar België te komen om een vriend, de genaamde I., te bezoeken. Hij verklaart op de luchthaven Brussel-Nationaal door deze persoon te worden opgewacht. Betrokkene is in het bezit van een telefoonnummer van deze persoon. Bij contact name van de Federale Politie te luchthaven Brussel-Nationaal met het Nederlands oproepnummer verklaart de opgeroepene S.F. noemen, woonachtig te zijn in Rotterdam (Nederland) en dat hij betrokkene verwacht voor een bezoek. Echter de genaamde S.F. verklaart dat niemand betrokkene opwacht op de luchthaven en dat betrokkene zich naar Nederland dient te begeven. Betrokkene is niet in het bezit van vervoersbewijzen naar Nederland, beschikt niet over uitnodigingen van zijn vrienden en kan geen toelichting geven met betrekking tot zijn voorgenomen activiteiten.***

[...]

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggrijpingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggrijpingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Verzoeker bevindt zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering wettelijk vermoed.

Het uiterst dringende karakter van de vordering staat *in casu* vast en wordt door de verwerende partij niet betwist.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Daarenboven volgt uit artikel 39/82, § 4, vierde lid van de Vreemdelingenwet dat in het kader van de procedure in uiterst dringende noodzakelijkheid *"De kamervoorzitter of de rechter in vreemdelingenzaken een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek [doet] van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden."*

2.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

2.3.2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Na een uitgebreid theoretisch betoog, zet verzoeker uiteen:

"Uitgaande van de feitelijke gegevens van het dossier, blijkt dat de DVZ op een kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen door verzoeker in detentie te plaatsen. Dit op basis van een misverstand met de grenspolitie – enkel omdat er geen tolk beschikbaar was."

Hij voegt bij zijn verzoekschrift een mail toe van zijn vriend F.S. en kopieën van de Nederlandse verblijfstitels van F.S. en I.S. (stukken 3 en 4).

2.3.2.2. Artikel 2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt vooreerst dat:

"Wordt toegelaten het Rijk binnen te komen de vreemdeling die houder is :

(...)

2° hetzij van een geldig paspoort of van een daarmee gelijkgestelde reistitel, voorzien van een visum of van een visumverklaring, geldig voor België, aangebracht door een Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger of door een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt. (...)"

Daarnaast bepaalt artikel 6 van de Schengengrenscodex, dat handelt over de toegangsvoorwaarden voor derdelanders, als volgt:

"1. Voor een voorgenomen verblijf op het grondgebied van de lidstaten van ten hoogste 90 dagen binnen een periode van 180 dagen, waarbij voor iedere dag van het verblijf de 180 voorafgaande dagen in aanmerking worden genomen, gelden voor onderdanen van derde landen de volgende toegangsvoorwaarden:

a) in het bezit zijn van een geldig reisdocument of van een document dat de houder recht geeft op grensoverschrijding en dat aan de volgende criteria voldoet:

i) het is geldig tot minstens drie maanden na de voorgenomen datum van vertrek uit het grondgebied van de lidstaten. In gemotiveerde spoedeisende gevallen mag echter van deze verplichting worden afgezien;

ii) het is afgegeven in de voorafgaande tien jaar;

b) indien vereist op grond van Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad (1), in het bezit zijn van een geldig visum, behalve indien zij houder zijn van een geldige verblijfsvergunning of een geldig visum voor verblijf van langere duur;

c) het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven, alsmede beschikken over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of voor de doorreis naar een derde land, waar de toegang is gewaarborgd, dan wel in staat zijn deze middelen rechtmatig te verwerven;

d) niet met het oog op weigering van toegang in het SIS gesignaleerd zijn;

e) niet worden beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name niet om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staan in de nationale databanken van de lidstaten.

(...)"

Uit een samenlezing van deze bepalingen volgt dat een vreemdeling niet enkel in het bezit moet zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten, hij moet ook het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden kunnen staven. De toegangsvoorwaarden vermeld in artikel 6, lid 1 van de Schengengrenscodex zijn cumulatief.

2.3.2.3. Artikel 3 van de Vreemdelingenwet laat in dit opzicht de verwerende partij toe, zelfs indien een vreemdeling in het bezit is van een visum, om een aantal verificaties door te voeren. Zo voorziet artikel 3, lid 1, 3° van de Vreemdelingenwet dat de vreemdeling kan worden teruggedreven aan de grens indien hij geen documenten kan overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden.

Uit artikel 8 van de Schengengrenscodex blijkt verder dat de Belgische met grenscontrole belaste autoriteiten bij een eerste binnenkomst van een vreemdeling op het Schengengrondgebied kunnen nagaan of de vreemdeling wel voldoet aan deze voorwaarden voor toegang tot het Schengengrondgebied en inzonderheid het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staft. De relevante bepalingen luiden als volgt:

"3. Bij binnenkomst en uitreis worden onderdanen van derde landen als volgt aan een grondige controle onderworpen:

a) de grondige controles bij binnenkomst behelzen de verificatie van de in artikel 6, lid 1, vermelde voorwaarden voor toegang, alsmede, eventueel, van de verblijfs- en werkvergunningen. In dat verband wordt nauwgezet onderzocht:

i) of de onderdaan van een derde land in het bezit is van een document dat geldig is voor grensoverschijding en waarvan de geldigheidsduur niet is verstreken en dat, in voorkomend geval, vergezeld gaat van het vereiste visum of de vereiste verblijfsvergunning;

ii) of het reisdocument eventuele tekenen van namaak of vervalsing vertoont;

iii) aan de hand van de in- en uitreisstempels in het reisdocument van de betrokken onderdaan van een derde land, en met name door vergelijking van de data van in- en uitreis, of de betrokkene de maximale duur van het toegestane verblijf op het grondgebied van de lidstaten reeds heeft overschreden

iv) de plaats van vertrek en de plaats van bestemming van de betrokken onderdaan van een derde land, alsmede het doel van het voorgenomen verblijf, indien nodig met controle van de desbetreffende bewijsstukken;

v) of de betrokken onderdaan van een derde land voor de geplande duur en het doel van het voorgenomen verblijf en voor de terugreis naar het land van herkomst of voor de doorreis naar een derde land, waar de toegang is gewaarborgd, over voldoende middelen van bestaan beschikt dan wel of hij deze op rechtmatige wijze kan verkrijgen;

vi) of de betrokken onderdaan van een derde land, diens vervoermiddel en de meegevoerde voorwerpen geen gevaar opleveren voor de openbare orde, de binnenlandse veiligheid of de internationale betrekkingen van een van de lidstaten. Bij die verificatie worden met name gegevens en signaleringen betreffende de betrokken personen en, zo nodig, voorwerpen rechtstreeks bij het SIS en de nationale opsporingsregisters opgevraagd en worden, in voorkomend geval, de bij die signalering passende maatregelen genomen;

b) indien de onderdaan van het derde land houder is van een visum als bedoeld in artikel 6, lid 1, onder b), behelzen de grondige controles bij binnenkomst ook de verificatie van de identiteit van de houder

van het visum en van de echtheid van het visum, door middel van raadpleging van het visuminformatiesysteem (VIS) overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EG) nr. 767/2008; (...)"

Vreemdelingen kunnen dus het voorwerp uitmaken van een inreiscontrole en dienen desgevallend documenten voor te leggen en uitleg te geven over het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden.

De vaststelling dat niet is voldaan aan één van toegangsvoorwaarden opgesomd in artikel 6 van de Schengengrenscodex, volstaat in wezen om de binnenkomst te weigeren en terug te drijven. Dit heeft tot gevolg dat, indien een beslissing tot terugdrijving op correcte wijze is gesteund op één van de in artikel 3 opgesomde weigeringsgronden, die elk op zich reeds als determinerend kunnen worden beschouwd, zij afdoende is gemotiveerd en de overige weigeringsgronden als overbodig moeten worden beschouwd.

2.3.2.3. Artikel 3, lid 1, 3° van de Vreemdelingenwet is de bepaling waarop de bestreden beslissing tot terugdrijving steunt, met name dat verzoeker niet in het bezit is van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven. Daarbij motiveert de verwerende partij in feite als volgt:

"Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

*Reden van de beslissing: **Betrokkene verklaart naar België te komen om een vriend, de genaamde I., te bezoeken. Hij verklaart op de luchthaven Brussel-Nationaal door deze persoon te worden opgewacht. Betrokkene is in het bezit van een telefoonnummer van deze persoon. Bij contact name van de Federale Politie te luchthaven Brussel-Nationaal met het Nederlands oproepnummer verklaart de opgeroepene S.F. noemen, woonachtig te zijn in Rotterdam (Nederland) en dat hij betrokkene verwacht voor een bezoek. Echter de genaamde S.F. verklaart dat niemand betrokkene opwacht op de luchthaven en dat betrokkene zich naar Nederland dient te begeven. Betrokkene is niet in het bezit van vervoersbewijzen naar Nederland, beschikt niet over uitnodigingen van zijn vrienden en kan geen toelichting geven met betrekking tot zijn voorgenomen activiteiten."***

2.3.2.4. De Raad stelt vast dat deze motieven steun vinden in het administratief dossier, met name het verslag van de grensinspectie. Daaruit blijkt dat verzoeker door de grensinspectie werd ondervraagd over zijn reismotief en kan het volgende worden gelezen:

"6. Interpellatie passagier(s)

Om 11:40 uur wordt hij ontvangen door H.J.B.

Hij drukt zich uit in de Arabische taal. Wij worden bijgestaan door een collega die de Arabische taal machtig is, doch betrokkene is niet volledig goed begrijpbaar.

Uit zijn/haar/hun verklaring begrijpen wij het volgende :

Betrokkene komt voor de eerste keer naar Europa.

Hij verklaart een vriend te komen bezoeken ; hij verklaart te worden opgewacht door een zekere 'Ismail'.

Betrokkene is buschauffeur van kinderen in Libanon. Hij zou naar eigen zeggen wonen op de grens tussen Syrië en Libanon.

Betrokkene zou naar eigen zeggen familie in Brazilië hebben, doch zelf spreekt hij geen Portugees.

Betrokkene zou nog een Syrisch paspoort thuis liggen hebben.

Tijdens ons gesprek wordt betrokkene opgebeld door een Nederlands nummer +316383791 14.

Betrokkene toont ons op zijn gsm een booking via Agoda voor de periode van 03/10/2019 tot 05/10/2019. Betrokkene heeft 920 USD op zak ; geen kredietkaart. Hij blijft in het bezit van zijn geldelijke middelen. Betrokkene heeft enkel handbagage bij zich.

7. Vaststellingen en info :

Betrokkene reist voor de eerste keer naar een Schengenlidstaat.

In zijn paspoort treffen we enkel immigratiestempels aan van Libanon en Syrië.

De booking voor zijn verblijf is op zijn zachts gezegd opmerkelijk:

- afwijkende familienaam: D.A.G. (G ipv J)*
- land van verblijf: Nederland*
- accommodatie: Trang An Bungalow in Viëtnam*
- datum verblijf: van 03/10/2019 tot 05/2019 (heeft terugkeerticket op datum van 09/10/2019)*

Tijdens ons gesprek wordt betrokkene opgebeld door een Nederlands oproepnummer +31638379114. Wij nemen contact op met dit nummer. De gesprekspartner verklaart S.F. te heten, woonachtig te Rotterdam. Deze persoon verklaart dat A.J. effectief bij hem op bezoek zou komen, maar dat hij ofwel hotel zal verblijven, ofwel ook bij hem kan overnachten. Volgens deze persoon staat niemand hem op te wachten en zal A.J. dus een Flix-bus of iets gelijkaardigs naar Nederland moeten nemen.

Als wij vragen hoe betrokkene aan de Braziliaanse nationaliteit is geraakt, kan of wil betrokkene ons niets zeggen.

Hij verklaart ons enkel nog naar België te willen komen en voor de rest niets. Het reismotief blijft dus voor ons zeer twijfelachtig en onduidelijk.”

De Raad acht het niet onzorgvuldig of kennelijk onredelijk dat de verwerende partij op basis van de gedane vaststellingen en in de gegeven omstandigheden, besluit dat verzoeker zijn reismotief niet kan aantonen. Dit is *prima facie* een voldoende determinerend motief voor verwerende partij om op grond van artikel 3, lid 1, 3° van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing tot terugdrijving te schragen.

Verzoeker voert aan dat er een misverstand was tussen hem en de grenspolitie en dit omdat er geen tolk beschikbaar was. Uit het verslag van de grensinspectie blijkt evenwel dat verzoeker zich uitdrukte in de Arabische taal en dat de grensinspectie werd bijgestaan door een collega die de Arabische taal machtig is. Weliswaar kan in het verslag worden gelezen dat verzoeker “niet volledig goed begripbaar” was maar verzoeker laat in zijn verzoekschrift na te concretiseren waaruit het voorgehouden ‘misverstand’ precies zou bestaan. Bovendien werd verzoeker tijdens zijn interpellatie bij de grensinspectie opgebeld door F.S. via een Nederlands oproepnummer. De grensinspectie nam contact op met dit nummer en uit het verslag blijkt dat de grensinspectie vervolgens een gesprek in het Nederlands voerde met F.S.. Hierbij kwamen tegenstrijdigheden aan het licht zoals in de bestreden beslissing ook wordt toegelicht. De Raad stelt vast verzoeker geen poging onderneemt om het een en ander te verduidelijken.

Wat betreft de e-mail die als stuk bij het verzoekschrift wordt toegevoegd, merkt de Raad het volgende op.

Vooreerst licht verzoeker in het verzoekschrift niet toe wat deze e-mail concreet moet aantonen.

Verder wordt in deze e-mail verklaard dat F.S. een telefonische oproep beantwoordde van de grenspolitie, dat hij verklaarde verzoeker te kennen en ook verklaarde dat zijn broer I.S. in Brussel aanwezig was om verzoeker op te halen en naar Nederland te brengen. Ook wordt in de e-mail nog gesteld dat de grensinspectie aan de F.S. zei dat I.S. huiswaarts diende te keren omdat verzoeker nog wat uren moest blijven en dat zij hem zouden helpen met de Flixbus of de trein. Deze loutere beweringen in de e-mail zijn echter volledig tegenstrijdig met wat door de grenspolitie werd genoteerd in het verslag, met name dat verzoeker volgens F.S. “*ofwel op hotel zal verblijven, ofwel ook bij hem kan overnachten. Volgens deze persoon staat niemand hem op te wachten en zal A.J. dus een Flix-bus of iets gelijkaardigs naar Nederland moeten nemen.*” Verzoeker toont met deze e-mail, die enkel een loutere bewering betreft en waar weinig bewijswaarde aan kan worden gehecht, niet aan dat de vaststellingen van de grensinspectie foutief zijn. Aangezien het doel van de telefonische oproep net was om na te gaan of iemand verzoeker stond op te wachten, is het bovendien niet aannemelijk dat de grenspolitie zou hebben gezegd dat I.S. huiswaarts diende te keren.

Bovendien doet de loutere voorlegging van deze e-mail geen afbreuk aan de andere motieven in de bestreden beslissing, met name dat hij niet in het bezit is van vervoersbewijzen naar Nederland, niet beschikt over de uitnodiging van zijn vrienden en geen toelichting kan geven met betrekking tot zijn voorgenomen activiteiten. Er wordt in het verzoekschrift niet verklaard waarom hij zijn reismotief niet kon toelichten en enkel gesteld dat het “*gevaarlijk leven is in Syrië*”. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift de heren S. te willen bezoeken maar dit strijdt met verzoekers verklaring aan de grensinspectie dat hij enkel naar België wilde komen. Verder merkt de Raad op dat er geen verduidelijking wordt gegeven met betrekking tot andere elementen die blijken uit het verslag van de grensinspectie, met name de boeking op een afwijkende familienaam, het vermelden van Nederland als land van verblijf en het boeken van accommodatie in Vietnam, verzoekers Braziliaanse nationaliteit en verzoekers verklaringen dat hij naar België wil komen.

Uit wat hierboven is uiteengezet, blijkt dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven in rechte en in feite vermeldt op grond waarvan ze werd genomen en dat deze op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen kunnen worden, zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt.

Verder is de Raad, gelet op wat hierboven is besproken, van oordeel dat de besproken motivering inzake het reismotief correct en pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, met name het verslag van de grensinspectie, hetgeen volstaat om de bestreden beslissing te dragen. Enige onzorgvuldigheid of kennelijke beoordelingsfout blijkt op het eerste gezicht niet. Verzoeker voert aan dat de verwerende partij niet op een zorgvuldige wijze tewerk is gegaan maar laat met zijn zeer summier en algemeen betoog na te duiden met welke elementen de verwerende partij geen rekening zou hebben gehouden of welke door hem aangebrachte elementen verkeerd zouden zijn beoordeeld. Hij maakt niet in concreto aannemelijk dat de motieven van de bestreden beslissing steunen op een foutieve feitenvinding of een miskennis van de voorliggende gegevens. Een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt op het eerste gezicht niet.

Het enige middel is niet ernstig.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg niet voldaan.

Aangezien niet is voldaan aan de voorwaarde van een ernstig middel, dient de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te worden verworpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend negentien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

M. MAES